

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

РІК XLVII. Ч. 275. Джерзі Сіті, Н. Дж., понеділок, 27-го листопада 1939.

No. 275. Jersey City, N. J., Monday, November 27, 1939.

VOL. XLVII

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: BERGEN 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERGEN 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

НОВІ ВИДАТКИ, НОВІ ПОДАТКИ

ВОРМ СПРІНГЗ. — Хоч недавно розійшлась була з Вашингтоном чутка, що уряд задумує наступного року розпочати щадження державних грошей і в той спосіб уникати нових податків, то тепер президент таки будуть великі й треба буде або задовжувати далі край, або накладати нові податки. Президент заявив, що в обличчі світового напруження й європейської та азійської війни Америка мусить далі витратити великі суми на зброєння. На черговий рік Америка мусить витратити на зброєння 500 мільйонів доларів більше ніж минулого року, хоч минулого року витрачено також багато. Разом на наступний рік Америка мусить витратити на різноманітне зброєння і скріплення своїх мілітарних сил два біліони двісті п'ятдесят тисяч доларів. Президент залишив це конгресові, чи він тут зуміє досягти шляхом позички, чи шляхом податків.

„КОХАНА“ ФРІЦА КУНА СВИДЧИТЬ ПРОТИ НЬОГО.

НЬО ЙОРК. — Прокуратор поставив як свідка проти Фріца Куна панно Фльоренс Кемп, до якої Фріц Кун, провідник американського любовного Бунду, писав любовні листи, слав також любовні телеграми, а навіть витрачав на неї гроші. В листах Кун називав її своєю „ангелом“, без якого він „жити не може“. А ось цей „ангел“ почав зізнаватися проти Куна, кажучи, що це брехня, що вона звернула назад гроші, які витратив на неї Кун з організаційних фондів; брехня також, що вона була зацікавлена в нацистичній ідеології; Кун хотів з нею женитись і навіть дав їй дорогий заручинний перстень. Одним словом, „ангел“, „всіпав“ Фріца так, як тільки можна було свідати.

Оборона Куна почала допитувати панно Кемп і виявилось, що вже перед тим з нею довгий час переговорювали агенти прокуратора, платили їй по дорожці до Нью Йорку і кошти перебування тут. Волин панно Кемп і віддати їм до вжитку любовні листи та телеграми Куна, що вона й зробила. Коли на коридорі суду Кун зустрівся віч на віч з нею, він відвернувся від неї, а вона злегка засміялась. Та в тім любовним нещасті Кун зискав бодай те, що суд відкинув п'ять із десятих закидів спронеження організації Куна. Останні закиди зв'язані з \$500, які він витратив на панно Кемп.

ЗАГРОЗА СТРАЙКУ В ГАЛІВУДІ.

ГАЛІВУД. — Робітники, заняті в фільмовій промислі, загрозили вийти на страйк, коли компанії не дадуть їм 10% підвишки. А що компанії вже відмовили підвишки, тому треба сподіватись, що страйк справді вибухне. Юнія згаданих робітників заявила, що вкупі з ними вийдуть на страйк також 45 тисяч фільмових операторів, співачок фільмові виступи по цілих Злучених Державах Америки.

КОНГРЕСМЕН ДАЕС ХОЧЕ БІЛЬШЕ ФОНДІВ.

ВАШИНГТОН. — Конгресмен Даес, голова комітету розслідування неамериканської активності, заявив, що конгрес мусить ухвалити йому нові фонди, коли хоче, щоб він продовжав працювати. Даес нарікає, що адміністрація влади не хоче з ним співпрацювати, а навіть кидає йому перешкоди. Коли власті і надалі не захочуть з ним співпрацювати, то треба на його роботу 200 тисяч доларів; а коли будуть співпрацювати, то вистачить 50 тисяч, говорив він. Він перед газетярками також заявив, що його комітет не раз зробив помилку; алеж бо, маючи перед собою таку зброю і при тім залучану справу, це було самозрозуміле, що помилки можуть наступити.

Даес нарікає на Совети та на комуністичну пропаганду, яку вони в Америці ведуть, удержуючи тут також платних агентів ГПУ. Він домагався, щоб Совети або заперестали ту роботу, або американський уряд повинен зрівняти дипломатичні зносини з Советами.

СІОНІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ ТАВРУЄ ДАЕСА.

БОЛТИМОР. — На своїй конвенції жидівська молодеча сіоністична організація, Гадасар, наставляла роботу комітету Даеса, називаючи її „неамериканською“. Ця критика наступила у зв'язку з справою приступлення згаданої організації до конгресу американської молоді. Даес називав цей конгрес „фронтною комуністичною організацією“. Приявні сіоністичні делегати твердили, що Даес не мав належних доказів таке говорити.

ВИКИНУЛИ 733 ОСОБИ З „ДОБЛЮ ПІ ЕЙ“.

НЬО ЙОРК. — Ньюйорський відділ „Доблю Пі Ей“ усунув з праці 733 особи, провівши, що вони можуть себе самі удержувати. Згідно з конгресивним розпорядком, усі працюючі на „Доблю Пі Ей“ підпадають такій контролі що пів року.

МЕКСИКО ПРОДАВАТИМЕ НАФТУ АМЕРИЦІ

МЕКСИКО СІТІ. — Деякі американські компанії прийшли до порозуміння з мексиканським урядом в цілі закупити мексиканської нафти. Від часу конфіскації американських і англійських нафтових копалин у Мексику Америка бойкотувала мексиканську нафту. Та Мексико порадилась собі так, що почало продавати її Італії і Німеччині. Тепер продає лиш Італії. Коли американські компанії зачнуть від Мексики купувати нафту, то Мексико заперестане продавати її іншим країнам.

ПОДАТОК НА СТАРИХ КАВАЛЕРІВ

РІО ДЕ ЖАНЕІРО. — Бразильський уряд рішив наложити податки на старих кавалерів, що не хочуть женитись і закладати родин. Гроші з податків підуть на удержання та підтримку тих родин, що мають діти.

НІМЕЦЬКІ КАТОЛИКИ ПРИ ГІТЛЕРІ

ФРАКФУРТ НАД МЕНОМ. — Відбудеться нарада німецьких католицьких єпископів, на якій будуть обговорені обов'язки католицької церкви супроти Німеччини у війні з альянтами. Зазначують, що хоч досі було між нацистичним урядом і католицькою церквою велике напруження, то католицька церква в Німеччині напоминала вірних, що їм треба твердо обороняти „справедливу німецьку справу“ і стояти при Гітлері.

САМОГУБСТВО В ЧУЖІЙ ХАТІ

Джан Крідлер, 45-літній безробітний, зайшов до свого принагідного знайомого в Брукліні, застав двері мешкання відкриті, ввійшов до середини й, засівши в кухні коло газової печи, відкрив курки. Як мешканець кімнати зайшов додому, Крідлер був уже неживий.

ЗАСУДЖЕНА НА 10 ЛІТ ЗА ВМИВСТВО МАТЕРІ

Суддя Джан Фрескі видав у ньюйорським стейтовим суді присуд проти 19-літньої „Енн Копіллій“, що кілька тижнів тому призналась до незалежного вбивства своєї матері. Суддя визначив їй на кару 10-літню в'язницю.

Дівчина була 5 місяців під розглядом психіатра. Видаючи присуд, суддя сказав, що він вважає дівчину до певного ступеня умово недужою людиною.

СМЕРТЬ ПО ДОРОЗІ ДО НЕЩАСЛИВОГО ВИПАДКУ

Майкел Лойто, брукліньський поліцей, діставши приказ радіом поїхати автоном в місце залізничного випадку, поїхав так скоро, що зударився з іншим автоном, вивернувшись і згинув на місці.

ЗАТМІЛЕНЕ ЗАТМІННЯ

Уночі 24 листопада, сподівалися любителі астрономії побачити рідке астрономічне явище: в ту ніч мало бути затміння однієї зірки другої зоряної величини. Затміння мало бути зоря „Б. Д. 6 ступнів 259“, а затміння її стало зоря Сатурн, що має довкола себе перстені. Затміння мало початись в 10 год. 17 минут вечором і тривати кілька годин. На нещастя для любителів астрономії, в ту ніч погода була така мрячна, що зорі не можна було добре бачити.

СМЕРТЬ ПРИ КЕРМОВІМ КОЛЕСІ

65-літній Герман Клінкгаммер з Комак, на Лонг Айленді, що розвозив почтові пошлони, автоном, діставши автоном, удар серця. Його автомобіль зіхав з дороги й наїхав на продорожній телеграфічний стовп.

МЕНШЕ ПАПІРОСОК БУДЕ В ПАЛЦІ.

Внесодзі подорожників папіроски в Канаді наслідком спеціального військового податку. Щоправда, ціна пачок остається та сама що дотепер, але менші пачки будуть мати 9 папіросок замість 10, а більша 23 замість 25.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

ПОЛЬСЬКІ МІНІСТРИ ВЧИТЕЛЮТЬ

БУКАРЕШТ. — Зорганізовано польську гімназію для дітей польської імміграції, а в тій гімназії стали вчителями бувші польські міністри.

СЕРНЮК У КРАМНИЦІ

Мешканці міста Лейтбор в Пенсильванії були немало здивовані в День Подяки, коли на вулиці бізнесової частини міста зайшов дикий сернюк з п'ятьма пасивними на своїх рогах. Застрішений людьми, сернюк скочив крізь виставлену шибку однієї крамниці домашньої обстанови й став по ній уганяти. Поліцей стріляв до нього два рази, але вистрілали лише звірину настрашав. Нарешті антикар міста приніс свою рушницю й поклав „наїзника“ трупом на місці. М'ясо віддано хорим у міському шпиталі.

МАЮТЬ ПОЧИНАТИ РОБОТУ НАД НАЙАГАРСЬКИМ МОСТОМ

Інженіри, що виробили план нового мосту між Канадою й Злученими Державами, коло водопадку Найагара, задумують поінити будову вже в січні 1940 року, щоб закінчити її в квітні 1941 р.

Міст, що має зайняти місце давнього „мосту медових місяців“, що завалився від напору льоду в січні 1938 року, має бути збудований так, щоби подібна катастрофа вдруге не трапилася.

БЕРУТЬ НАУКУ ДО СЕРЦЯ

Департамент флотії задумує зажадати на найближчій сесії конгресу ухвалення відповідної суми на пристроєння для кораблів американської соєтної флотії відповідних мінам і торпед.

РЕКОРДОВЕ ЧИСЛО СТУДЕНТІВ В АЛБЕРТІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ.

Не зважаючи на воєнну гарячку, яка цього року охопила Європу і в яку zaangażувалася Канада, до албертійського університету вписалося на цей рік 1,696 студентів. Додавши число студентів літньої школи, яких було 296, цей рік виказує загальне число 2,092 студентів усіх факультетів. Число тих, що записалися на перший рік студії, доходить до 500.

ВОЛИНІ ЗАГРОЖУЄ ГОЛОД

ПАРІЖ. — Відомості, які сюди надходять із західно-українських земель, що є під окупаціями, заповідають як певне одно: людиність буде голодувати, бо окупанти граблять і забирають живність. Особливо терпітимуть західно-українські землі під Советами, головню територію над Бугом і Сяном, бо вони потерпіли дуже багато й без граблення, а то внаслідок війни. Багато є сіл цілком знищених іще поляками, як при відвороті мстилися на українським населенні. Тоді знищено також багато українських. Не переведено збору картопель і т. п. Але такі найбільше загрожена Волинь. Там уже тепер нужна. А як не буде допомоги, а надіяється її тяжко, то великий частини населення заглядатиме голодово, смерть уже цієї зими.

НІМЦІ НАТИСКАЮТЬ НА АНГЛІЮ.

ЛОНДОН. — Перший раз в історії прийшлося замкнути на кілька годин лондонську пристань, щоб очистити ріку Тамізу, зглядно канал, що лучить місто з морем, від мін, що їх поскидали німецькі летючі з водняних літаків. Оті мін мали воні, як надиються, покидати, чи позакладати, місичними нарами. Цензура не дозволила зпочатку писати про ці речі, себто про замкнення пристані, та вість рознеслася дуже скоро, а потім повідомля про те вже й англійська адміраліція. Та остання potwierдила вікніці й ту вістку, яку перша подала американська газета „Ди Нью Йорк Таймс“, себто про бомбардування німецькими літаками найновішого й наймодернішого англійського військового корабля „Белфаст“. Урядово подають, що корабель був ушкоджений, а тепер є в напразі. Правда, на Атлантійським океані захоплено три німецькі торговельні кораблі, але того роду альянтські успіхи не йдуть укупі з тою шкодою, яку наносять німці Англії. Ситуація дійсно грізна. Альянти потребуватимуть більше флотії, щоб удержати довів живності до Англії та успішно боротися з німецькими атаками на воді, згід воді і з повітря. Хоч альянти певні остаточної перемоги, то признають, що ситуація дуже поважна, бо треба знати нові способи охорони, особливо перед німецькими мінами, що тепер найбільше наносять шкоди.

НІМЕЦЬКО-ГОЛЯНДСЬКЕ НАПРУЖЕННЯ.

БЕРЛІН. — Виходить на таке, що німецький уряд готов у короткому часі вимагати від голяндського уряду вияснення, чи йому було відомо, що в Газі урядувало бюро Бритійської Розвідки, та як це пояснити, що коли німці скопили двоєх британських агентів на німецько-голяндській границі, то з ними був також і офіцій голяндської армії. В тому добачують, що голяндському уряду бракувало „доброї волі у відношенні до Німеччини“.

ВІЙНА В АЗІІ.

ШАНГАЙ. — В Китаю розвиваються воєнні події, що не є менше важні від європейських. Японія продовжує свій похід. І йому було відомо, що в Газі урядувало бюро Бритійської Розвідки, та як це пояснити, що коли німці скопили двоєх британських агентів на німецько-голяндській границі, то з ними був також і офіцій голяндської армії. В тому добачують, що голяндському уряду бракувало „доброї волі у відношенні до Німеччини“.

ПОЛЕКШІ ДЛЯ БЕЛЬГІ І ГОЛЯНДІ.

ЛОНДОН. — Англія згодилась облекшити вивіз товарів з Німеччини для Бельгії й Голяндії, бо так є, що ці краї дуже багато потребують вугілля, а тепер мусили би попасти в кризу, бо їхній промисл залежний у більшості від ввозу певних продуктів з Німеччини.

НІМЦІ НА ПОЛЬСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

ПАРІЖ. — Згідно з тим, що подають німецькі джерела, вже осадились на польських землях коло 90,000 німецьких колоністів. У Познанщині має бути їх коло 70,000. Місто Лодзь визнано чистим німецьким містом і прилучено його до „Райху“, бо, як подають німці, це місто було заложено на початку XIX. віку німецькими ткачами.

АМБАСАДОР БІДІ ІДЕ ЗО ЗВІТОМ.

ПАРІЖ. — До Злучених Держав вийжджає американський амбасадор до Польщі, А. Бідл, щоб зложити президенту Рузвельтові особистий звіт про наїзд на Польщу. Кажуть, що він вислав звід декілька звітів, але департамент стейту їх усіх не одержав.

ВУГІЛЛЯ В ГАЛИЧИНІ.

МОСКВА. — Дальші докопання, які переводив у Галичині геолог Ковалів, виказують, що на галицькій території є великі поклади вугілля, що доходить майже до самої поверхні землі. А це значить, що це вугілля буде можна добувати дуже дешевим коштом.

ФРАНЦУЗЬКІ ВОЄННІ БРАНЦІ.

Німецькі жовніри відвозять вантажним автоном французьких жовнів, що їх забрано в долом на західнім фронті.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893.

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

За кождо зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧИТАТИ І СВІЙ РОЗУМ МАТИ

Коли візьмемо в руки часопис такого світового значіння, як „Ди Нью Йорк Таймс“, що має з політичного й новинарсько-журналістичного боку найкращі світові зв'язки, то побачимо на першій сторінці заввагу, що відомості, які надходять тепер з Європи і Далекého Сходу, є цензуровані. Оту заввагу часопис постійно повторює, щоб читачі зрозуміли, що всі відомості, які передаються зо згаданих земель, треба читати з резервою. Значить, що, читаючи, треба пам'ятати, що цензури тих країв, звідки ті відомості висилаються, добре вважають, щоб ішло в світ тільки те, що не повинно нанести шкоди державам, які ті новинки чи статті перепускають. Очевидно, що кореспонденти стараються обійти цензурні приписи, а навіть підійти і самого цензора, та часами так зручно стилізують свої кореспонденції, що й з тих цензурованих дописів можна не раз довідатися щось таке, що виявляє ту правду, яку цензура хотілаб закрити. Але є теж і ріжні пресові агенції, що стоять на виключних услугах певних урядів і тому часто подають наскрізь брехливі відомості, щоб себе вибілити, а другого обрехати, себто, щоб себе зміцнити у світовій opinii, а противника ослабити.

В подібний спосіб треба ставитись також і до тих новинок, що ми їх подаємо у зв'язку зо світовими подіями, зокрема з новим воєнним конфліктом. І їх теж треба читати з „резервою“. А читаючи, завжди глядіти, звідки та новинка вийшла: з Москви, Берліну, Лондону, Парижу, Риму, Токіо і т. п. Бо тоді буде легше оцінити властиву вартість статті чи новинки, маючи при читанні на увазі те, що не раз значний процент переданого має чисто пропагандний характер.

І так є, що й українські політичні статті чи новини з політичного життя можуть мати часами пропагандний вигляд. Особливо ті, які нам надсилають з чужих країв, а в яких передаються відомості про нові форми державного життя, такого як наприклад в Італії чи Німеччині. Та на інформаційний характер тих статей ми вже давно звертали увагу. А тепер зазначимо, що подібні статті чи новини будуть появлятися і про Совети і про те, що діється на українських землях під більшовиками. І тут будемо змагати в нашому органі до того, щоб зібрати якнайбільше відомостей, щоб нічого не закривати, включно до того, що советські агенції пускають у світ як правду, а на що є вже певні докази, що це неправда. Не хочемо бути ніякими „цензорами“, бо живемо в надто важному і відповідальному часі. Тому передаватимемо якнайбільше фактів, як тільки їх дістанемо, а в статтях будемо подавати час від часу наші власні коментарі щодо поодиноких випадків, які очевидно виходитимуть з нашого принципового наставлення без огляду на те, чи з боку окупантів повітає „теплий“ чи холодний вітер. Окупант був, є і буде для нас тільки окупантом, і нічим іншим.

ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ НАШОЇ СИЛИ

Хто був на конгресах Об'єднання Українських Організацій в Америці, цей добре знає, що звичайно беруть у цьому участь вироблені народні працівники, які визнаються на ріжних тонкостях нашого народного життя. І так повинно бути, бо на конгресі нема часу на „балачки“, на ріжні дрібні справи. Конгрес мусить за один день не тільки розглянути трилітню діяльність „Об'єднання“, але й застановитись над політичним положенням українського народу і намітити плян дальшої праці. А є це дуже багато, навіть тоді, коли всі ці справи добре підготовані й коли маєється до діла з такими делегатами, що скоро в таких справах орієнтуються. Тому буде добре, коли і тим разом наші громади і товариства вишлють, так як бувало за минулих конгресів, самі найкращі сили. Є вказане, щоб делегати дістали від громад і товариств поручення порушувати на конгресі такі справи, які зв'язані з поширенням і поглибленням нашої праці в Америці, чи допомоги визвольним змаганням українського народу. Усе те, що хтось вискаже в імені громади чи товариства, буде, потім опубліковане. Значить, широкий наш загальний знатиме, що ми маємо, що нас турбує, чого хочемо. І знатиме також і новий уряд „Об'єднання“, в якому наші треба вести далшу працю, які є думки загалу.

Пам'ятаймо, що „Об'єднання“ не є нікому перешкодою в

його праці. Значить, не є перешкодою тим, що не хочуть іти з „Об'єднанням“. Супроти цього, що наші рідні землі від нас відтіли, навіть та збіркова акція „Об'єднання“, задля якої приходилось тій організації стільки витерпіти, мусить улягати певним змінам. А тим самим буде ось так відібраний противникам „Об'єднання“ ще один адут з рук.

„Об'єднання“ на його не нападає і не дує нападат. Воно хоче виконувати певну працю. Принаймні так довго, поки для цієї праці не буде створене кимсь іншим, чи нами всіми, щось краще, активніше й авторитатніше.

„Об'єднання“... свідоме своїх невеликих сил. Свідоме того, що не має матеріальних засобів на свої публікації, чи іншу акцію. Але це не слабкість „Об'єднання“, а слабкість цілої нашої імміграції. „Об'єднання“ намагалось увесь час наше життя зміцнити. У багатьох випадках це йому вдалось досягнути. А як буде тепер добра воля, то Восьмий Конгрес „Об'єднання“ готов надати „Об'єднанню“ більшої сили і більшого розмаху. Ось і тому треба нам на тім конгресі бути і допомогти своєю думкою витворити в нас ту більшу силу, якої так дуже потребує американсько-українське громадянство, щоб могло саміснувати та щоб могло подати помічну руку нещасній Україні. Пам'ятаймо на те, коли думаємо про Конгрес „Об'єднання“, що відбувається в Нью Йорку 2. грудня б. р.

К. К.

„ЧУТТЯ ЄДИНОЇ РОДИНИ“

(Генеральна лінія в українській советській літературі).

Так зветься нова збірка поезій Павла Тичини. Єдина родина — „братерська єдність народів ССР“, чи ще простіше „єдиний радянський народ“, як це так просто й отверто означив другий поет, Леонід Первомайський:

„Ум наш Сталін окрилив,
Нам веде Ворошилов,
Ми — єдиний, радянський народ...“

„Чуття єдиної родини“ — символ сьогочасної української літератури в ССР. Тільки що в цьому „братерському

співжитті народів“ українська література чомусь пасе задніх. Як переглянути акенебуду число „Радянської Літератури“ чи іншого „Літературного Журналу“, то зразу кинеться в очі перевага перекладних творів. Не думайте, що це переклади найкращих зразків творчості „братніх народів“ ССР. Ні. Українські письменники, виходячи мабуть із міркувань „всесоюзного“ характеру, перекладають тільки російських і „єврейських“ авторів. У цьому мабуть і виявляється оте „чуття єдиної родини“.

ни“, що, кажучи словами Тичини,

„в послідньому вбачаєш першість,
як до чужої прийдеш мови.“

Комплекс меншевартості? Так, але він видно зумовлений кінечностями советських умовин. Несовітського читача, очевидно, дивує, чого це поет С. Воскресенко перекладає примітивні вправи М. Гарцмана, чи поет Андрій Малишко Л. Прицера, як також дивує його те, що прозовий відділ журналу заповнений перекладами оповідань Хайма Гільдіна, Абрама Кагана, Петра Серверова, за якими й не стало місця для оригінальної прози. Так, але це все для посилення „чуття єдиної родини“.

Є ще й друге явище в українській советській літературі, що діє теж у цьому напрямі. Сторінки журналів щораз більш заповнюються оригінальними творами українських письменників, як Арон Копштейн, Ф. Швідін, Борис Левін, Ф. Горін, які, зрештою написані цілком доброю українською мовою, творять велике діло „єдиної радянської літератури“. Це так. Щодо тематики тут і оповідання про Шолом Алейхему, що „його книги стали улюбленими книгами багатонаціональної сім'ї народів великого ССР“, тут і оповідання про Горького, „родоначальника пролетарської літератури“, проти якого „у змішаній ненависті зєдналися українські націоналістичні літератори — шумські й хвилювісти ще в 1928 р. з троцькістами та бухарінцями“ і якого опісля „шкідники — отруйники в лікарських халатах... підточивши своїми отрутами його здоров'я, з дивольським (!) задумом повезли, щоб заразити його грипом“. Одним словом — зворушливі й неабиякі історії. Ах, вибачте, це є повість про Шевченка авторської спілки Л. Бать і О. Дайч, побудована зрештою на біографічному матеріалі, але в ній теж додані ріжні „тезисні“ речі про Добролюбова, про російський народ тощо.

А деж відомі українські письменники: Рильський, Сосюра, Тичина?.. Є, є й їхні твори, що красуються на перших сторінках журналів. Чого варта такий геніальний пантеон Рильського XVIII-му З'їздові Советів:

Спокійний голос, цифр ясні колони
І золоті мудрости слова...

Так! Де трудящих розвіли закони,
Там квітне воля, правда там жива!

І думаєш в ці урочисті хвили,
В цей світлий час, у день священний цей,
Як з хлопчика малого Джу-гашвілі
Великий Сталін виріс для людей.

Егеж, усе тут: і „священний день“ та й доцільно і згорі для щастя людей установлена (як і слід для марксистського думання) велика година народження „генія людства“.

Сосюра співає про „усмішку вождя“, а Тичина у вірші „Воля непреложна“ дає за словами критиків, „поетичне ствердження всевітньо-історичних перемог сталінської епохи“. Послухайте ці „максимально стислі і промовисті“ рядки:

Що бідна ж біднота.
Давно на висотах.
Стахановка кожна
Сильна й замощена,
Великого Сталіна
Воля непреложна.

Так, віримо, що на висотах, та на тих небесних, що про них теж починають співати советські поети.

У своїй новій збірці, подібно як і в попередній, що зветься „Партія веде“, дав Тичина відгук на найвідатніші події своєї дійсності. Та цей відгук цілком примітивний, може навіть свідомо примітивний. Усі вірші витримані в стилі простенької пісні, в якій усе — структура образів, фразеологія й ритміка розраховані на пісенне виконання. Тут вам і пісня про трактористку Олесю Кулик, і „На олімпіяду хорів“ і „Символи сили нашої“ (проти „зрадників і вбивць“) і про любов народу до Сталінської Конституції (очевидно з великих літер) і про „Конгрес оборони культури“ і про герб ССР („Зелен — золот“) — одним словом, це просто підручний співак на актуальні советські теми.

Уривки дадуть змогу уявити собі мистецьку силу вислову (про ідейну не говоримо). Ось напр. багатство образної й поетичної мови в вірші про конституцію („Вперше в історії“):

Добросовісне, ясновесне,
Незагасне, молоде,
Як ніколи і ніде!

Ну, чи не „прекрасне“?
Або із вірша „Зелен — золот“:

Ти рости, пшенице повна,
Красномовна наша міць!
Стали ми народом думим —
Ми напружим нашу міць!

Або ще із вірша „Символи сили нашої“:

„Ми висимось! Ми возвишаємось!
Над смрадом, розкладом,
Над їх маразмом.
Ми визвишаємось, ми висимось!
Трудом, моральністю,
Ентузіазмом!“

Перше, що слід ствердити в нових віршах Тичини, це повна їх називність, заступлення образів звичайними поняттями. Разом з тим місце ліричної емоційності заняли міркування й думки, подані ще й у невибагливій спрощеній формі.

Советські критики стверджують у нових віршах Тичини „глибоке філософське осмислення (!) фактів і явищ життя“, „несподівано-незвичайний цікавий психологічний й естетичний підхід до теми“, „раптово-експресивні інтонації“, тощо.

Та все це тільки етикетки, що за ними годі шукати мистецтва. Об'єктивно доводиться тільки ствердити, що поетичною культурою новий Тичина уступає навіть перед Ароном Копштейном. „Чуття єдиної родини“ вийшло в Тичині чуття поета й мистця.

ЗАЛИШАТЬ У СПОКОЮ ПАСТОРІВ-ПАЦИФІСТІВ

Генеральний правник провінції Онтеріо, Гордон Коніт, заявив провідникам Злученої Церкви, що він рішився не виступати проти процесу 75 пасторів-пацифістів, що підписали протиповстаннє. Він сказав теж, що знає, що що заяву, яка висказує пацифістичні погляди, виготовила особа, що є членом пацифістичної організації, яка є радикальною організацією, що під релігійним плащиком ширить комуністичну пропаганду, а її головний офіс є при вулиці Бродвей у Нью Йорку. Ця організація, казав він, є відома під назвою „Товариство Примирення“ (Феловшип оф Реконсиліейшн). Генеральний правник заявив далі, що він особисто вважає заяву: „Свідка проти війни“ за дуже небезпечну під теперішню хвилину міжнародних непорозумінь, однак В. Стюарт, заступник федерального міністра справедливості, повідомив його, що він сумнівається, чи ця заява в найменшій ступні перешкодить рекрутуванню новобранців до канадської експедиційної армії. І справді, до канадської експедиційної армії зголосились щось десять тисяч нових охотників, між ними половина бувших офіцерів ріжних рангів, так, що уряд не знає, чи буде в стані їх прийняти, якщо проголоситься другу мобілізацію. І тепер уже слабших фізично новобранців усувається з війська, а на їхнє місце приймається зголошених нових.

КИТАЙСЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ГСЮ ЙОГ,
що боронить перед японцями провінцію Гунан.

В. Будзинівський.

КНЯЖА ПЕЧАТЬ

(Небилиця).

(1)

То було в часах, давно не було племя бойків, князем в ред віком прапрадіда на ших. Така пригода склалася тоді, коли наші предки на Підкарпатті були поганськими християнами, або, бо на одно вийде, християнськими поганами. Через половину були такі, через половину сякі. Що і ту половину мож було рахувати, чи мірити на двоє. Такі, що боялися лицарів, сланих з Києва хрестителем України, великим князем Володимиром, позволили охрестити себе. Ті, що не боялися, або були дуже апертої вдачі, не прийняли Бога християн. Поклонялися далі старим богам українців. Ті, що прийняли християнство, стали християнами також тільки через половину. З наук християнських місіонерів брали те, що їм було вигідніше і миліше, як те, що було в їх батьківській вірі. І навпаки.

Підкарпаття ще не мало князів з роду Олега, бо він іще не розвіяв був так сильно, як пару років пізніше. Підкарпаття ще мало князів з власних родів. В одній стороні Підкарпаття, де розрослось

— Тепер мое поле буде родити готові гроші!

Жінка Зашкова скликала за раз усе челядь і метнулася на бурякове поле, щоби гроші вибирати. Не багато збирала їх, бо випередили її сільські діти. Ціле літо діти бігали на те поле і все комусь пошастило знайти якусь монету.

Зашкові росли гроші, та не в полі між буряками. Не ті, котрі він засіяв був, а ті, що він їх злипував до скрині. Бувало, порпавши в скрині, Зашко казав:

— І християнський Господь Бог не може мати більше як я!

— Гордий і неприступний став Зашко. Таким зробили його не лише великі гроші. Ще більшою його гордістю була донька Параскевія. Коли ця чудова дитина виросла в це крашу дівчину, Зашкова опанувала трітвіою, що якийсь парубок готов залюбитися і забрати її. Кожи обміркував це і додумав до того, що на таке нема ради, бо дівчину таку треба буде дати заміж, Зашко сказав собі:

— Дістане її хіба який князь. Іншому не дам. Побий мене Боже християн і наш божку, зломлю мое слово.

Так він усе казав собі, коли тільки погадав про кончею розлуку. І дівчині все казав, щоби про іншого як про князя

не важилося й подумати. Старий не знав, що вона вже думає, та не про князя. Не знав, що й на умі був сотник, молодий командант княжої гвардії, Петро Печер.

Як на злість багатому Зашкову, бохехівський князь уже був жонатий. Сусідні князі до Бохехівщини не зазирали, бо боялися зради князя Бохеха. Бохех любив князеві сусідів візати шню і його землі загорнути для себе. На доваж сусідні князі були жонаті.

Вік гарної Параскевії вже доходив до літ, які переступивши, цвіт дівочого лиця зачинає вянути. Всеж таки ще не один ласо позирав на її стан, її жваві, палкі очі, її рожеві щокаллив уста і її лагідний, милий усміх.

Вже й був такий, що потай батька ті уста цілував. Та що з того, коли батько вперто стояв при тім, що його доньку візьме хіба тільки який князь. Очевидно князь панував, що твердо сидить на своєму столі, не якийсь іншим князем прогнаний ізгой.

Зашко надіявся, що князя Бохеха може скине який інший не жонатий князь і для маетку згінника ожениється з його дочкою. Надіявся, що великий князь приїде з Києва котрого зо своїх синів. Та марні були всі ті надії. Ніхто не приходив проганяти Бохеха,

бо жаден сусідній князь не мав такої сили, щоби Бохеха звалити. Таку силу могла би мати тільки смерть.

Якийсь час Зашко мав надію на бояр, бо вони князя дуже не любили. Не любили його, бо то був князь Двацять п'ять. Не любили його, бо він не дозволяв їм засильно поростати в пір'я. Та бояри не бралися валити його, бо на місце Бохеха мусили би зробити князем /когось зпоміж себе. Та бояри завидували один одному. Жаден не хотів, щоби князем став якийсь інший боярин. Кожен думав:

— Тепер ми всі рівні. Чи інший ліпший від мене, щоби став князем надо мною, а я щоби попав під його владу?

Таким способом, хоч усі князя Бохеха не любили, він держався. Щоби Параскевія вийшла заміж, мусив би вмерти князь, або її батько. Як би князь умер, то вибрали би якого молодого і нежонатого. Треба знати, що князь Бохех був бездітний. Як би вмер Зашко, то Параскевія могла би вийти, за кого хотіла би. Схотіла би за Петра Печера. Ні до того, ні до цього ніяк не могло прийти, бо князь і Зашко були здорові хлопці, до яких смерть не легкий мала приступ. Вони оба неначе зморилися проти Параскевії. Ставали щораз здоровіші, щораз

більше заокруглювалися.

Одної днини сотник Петро Печер провінтився проти службових приписів. Князь приказав дати йому двацять п'ять і прогнав зо свого двора.

— Треба буде використати гнів палкого, поривистого Петра, — погадав собі Зашко. — Його батько не любить князя. Він мстивий. Не спічне, поки Бохеха не скине. Треба побалакати з ним. Побалакаю устами і гримми.

Старий монах не дав себе охрестити. Був далі повним поганином і, ховаючися в дєбрах, служив далі своїм богам. Зашко взяв міх срібних монет і пішов до старого Печера. Знайшов його в печерах гошівського замку.

— Бохех мусить бути гірко скараний за те, що зробив мому синові! — сказав старий Печер, коли Зашко, побалакавши з ним, відходив.

— На всі кошти і на купно зброї я даю гроші! — гукнув Зашко. — Дяк Параскевії ще лишиться стільки, що я міг би купити собі й двох княжих зятів!

(Дальше буде).

ХТО ПОПИРАЄ БИЗНЕСИ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В
„СВОБОДІ“, ТОЙ ПОПИРАЄ „СВОБОДУ“

НА РІЖНІ ТЕМИ

НОВА ВІЙНА.

Англійські університети в Оксфорді й Кеймбриджі, що вважаються найповажнішими університетами в Англії, рішуче відмовляються своїх німецьких професорів.

При тому університети пригадують, що під час першої світової війни відправлено був з англійських університетів усіх німців. Тепер чільні англійські університети називають таку поведінку нещасливою ситуацією, себто, її делікатно осуджують.

У подібний спосіб поступили німецькі університети з англійськими професорами. Словом, пішла нагірка на вчених, що належать до держави, яка воює по противним боці. Замітати треба, що так, як тепер поступають англійські університети, в першій світовій війні поступили лиш університети в Росії, котрі теж відмовилися відправляти німецьких професорів.

Казади, що нова війна буде більш безоглядна, ніж стара, а тимчасом показується, що не під кожним оглядом: у деякому огляді нова більш безоглядна, в іншому більш оглядна.

ВІЙНА І НАУКА.

Кілька англійських наукових установ видали собі публичну заяву, подібну до заяви університетів у Кеймбриджі й Оксфорді: кажуть, що вони не будуть викидати з свого членства „ворожих“ учених, себто вчених з Німеччини.

Подають при тому причину: у нашій товаристві нема права, щоб людина з якогось краю переставала бути вченою зараз, як лише цей край виправив війну Англії.

Замітна думка, яка йде в розріз з звичайним кумівським думанням, котре вважає лише того великим ученим чи артистом, котрий належить до „нашої партії“.

ПОДОБАЄТЬСЯ АМЕРИКА.

„Нью Йорк Таймс“ помістив оноді листа від якогось Пітера Бертоні з Нью Йорку, котрий визнає себе англійцем, що затюбився в Америку, хоч тут живе лише шість місяців.

Він поясняє, чому саме він затюбився в Америку. Каже він, що Америка має питомий собі патріотизм, незвичайно паразитивний. Полягає він у тому, що кожний громадянин має почування, що цей край належить до кожного громадянина, отже й до нього особисто, та що через те кожному прислугоє право хвалити край, ганити його або навіть клясти.

Він підкреслює, що кожний американець є сильним патріотом, а потім різко протиставляє цей американський патріотизм патріотизмові інших народів, які почувають, що їх вітчизна властиво до них не належить, коли їм вільно її лише хвалити.

ЛИШЕ НА ФІЛЬМІ.

Донесуть з Галівуду, що один фільмовий директор задумує оснувати свою нову фільму на польсько-німецькій війні. Як виходить з донесення, фабула коротко така: Американський поляк, славний футболіст, почуваючи про злибух війни між Польщею й Німеччиною, вибирається до Польщі рятувати свою бабку.

Очевидно, телеграма не враджує більше, бо, якби зраділа, то читачі може не пішлиб дивитися на фільму. Та ми й не дуже цікаві: ми можемо собі уявити, що наш герой певно й бабку врятував і війну одиоруч закінчив і Гітлера в неволю взяв.

Бо що є неможливе для такої непоборної комбінації як поляк і „футболіст“?

БОТЬСЯ СВОІХ.

Бувший німецький цар, що живе на еміграції в Дорні, Голландія, теж приготувався до війни: перемінив свою пилницю на сходище на випадок повітряного рейду.

Очевидно, німецького. З ким він там тепер симпатизує?

ЩЕ НЕ ВДОВОЛЕНІ.

Донесуть з Естонії про недоволення естонців з того, що російські війська мали заняти три місцевості, а заняли п'ять. Що в тих естонцях? Не знають москалів? Вони повинні бути щасливі, як москалі їм лишать три села.

ЯК У КНИЖКІ.

Вашингтон Ервінг, американський письменник, написав коло сто літ тому цікаву фантастичну історію про Рип-вен-Вінкел, що заснув і пробудився аж по двадцятьох роках. Звісно, подія зовсім неможлива, але хитро придумана на те, щоб заявити читачеві, які це глибокі переміни діються на його очах, які він непомічає, бо вони діються поволі.

Та ця наскрізь фантастична історія трапилася померлому оноді Дж. Ф. Фишові, основникові бізнесової колегії в Шікаго. Маючи 18 літ, він мав поважний випадок: впало на нього дерево й розбило йому хребетний стовп. Впродовж наступних 17 років у нього на очах створилася полудна, наслідком котрої він зовсім осліп. Він лікувався пильно, але це ніщо не помагало. 30 років він учив у своїй колегії як сліпий учитель. У 1930. році, сидючи в соім мешканні в Шікаго, він сказав своїй жінці, що йому здається, що він може бачити дещо з хатньої обстанови. Його зір справді скоро вищорозвивався і він за кілька днів уже був добре видючою людиною.

Цікавими очима поглянув він на світ довкола себе. За трицять літ своєї сліпоти він не спав, як Рип-вен-Вінкел, і пильно стежив за всіми удосконаленнями техніки й іншими новостями. А проте світ виглядав йому справді дивним: на вид авта, літаків і інших тим-подібних винаходів йому рот роззявлявся.

РОКИ І ЖІНКА.

Як Рип-вен-Вінкел вернувся в село, то застав великі зміни, в котрих багато він не міг зрозуміти. Багато уяви проявив Вашингтон Ервінг при змалюванні цих ситуацій, а проте ці ситуації, в яких знайшовся Фиш по своїм повороті до видючості, в дещому перевищують ситуації, придумані великим автором.

На другий день по своїм провіднім Фиш сидів при сніданні з своєю жінкою. Цікаві питання вставали в умі жінки: Чи багато вона змінилася за ці роки в очах свого чоловіка? Чи не постарілася вона за багато? Чи не має вона багато морщин? А може забагато сивини?

Рип-вен-Вінкел був уже старець, коли йому трапилася його предивна історія. Від того, як він виглядав, уже багато не залежало. Та Фиш іще мав жінку й він хотів мати для неї ті самі почування, які він мав, будучи сліпим. Та ці почування були злучені в його умі з уявою своєї жінки, а він уявляв собі жінку ще такою, якою він її бачив востаннє перед своїм осліпленням.

Добре то каже англійська приповідка: правдиві події бувають дивніші, ніж уявлені.

Рання розмова.

— Страшний сон я мав сьогодні. Снилось мені, що я був французом — каже чоловік до жінки.

— Нічого страшного.

— Ну, знаєш, але я не змію ні слова по французьки.

П'ЯТНИЦЯ І СУБОТА

DECEMBER 1 & 2, 1939

ЦЕ ДВА ДНІ, ЩО ЗАКІНЧУЮТЬ 21-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ІСНУВАННЯ ФІРМИ

П. СТАСЮКА

124 FIRST AVE., NEW YORK CITY

Поза надзвичайну знижку цін на всі м'ясні товари
КОЖНИЙ ПОКУПЕЦЬ, ЩО ЗРОБИТЬ ЗАКУПІВ ПОНАД \$1.50

У П'ЯТНИЦЮ І СУБОТУ (1. І 2. ГРУДНЯ)

ДІСТАНЕ КУПОН

ЗА КОТРИЙ ДІСТАНЕ ДАРОМ

БАБКУ

В ПЕКАРНІ П. ОРЛІЦЬКОГО, 104 ПЕРША ЕВЕНЮ
(НЕДАЛЕКО ВІД НАШОГО СКЛЕПУ)

ПОКУПЦІ ФІРМИ П. СТАСЮКА, ЩО ЗРОБЛЯТЬ ЗАКУПІВ У ЦІ ДНІ ПОНАД \$1.50

У ФІЛІЯХ ФІРМИ:

628 - 5th AVENUE 121 NASSAU AVE.
BROOKLYN, N. Y.

ТАКОЖ ДІСТАНУТЬ КУПОН НА БАБКУ

БАБКИ БУДУТЬ ДОСТАВЛЕНІ ДО НАШИХ СКЛЕПІВ

У ЧЕТВЕР І П'ЯТНИЦЮ, 7. І 8. ГРУДНЯ

І ТАМ КОЖНИЙ ПОКУПЕЦЬ БУДЕ МОГТИ ІХ ДІСТАТИ.

П. СТАСЮК

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

КОГОЗ, Н. П.

Свято Героїв.

В неділю, 15. жовтня ц. р., відділ 29 У. З. Х. відсвяткував Свято Героїв. По Службі Божій оба священники, о. Добротвір і о. Мартинюк відправили панахиду за поляглих героїв.

В годині 7. вечором почалося свято. Його відкрила пані Заблоцька, голова місцевого відділу, і, привітавши зібраних, попросила їх, щоби повстанням з місць віддали поклін тим героям, що віддали своє життя за свій нарід. О. після діти української школи під проводом учителя Мирона Сокольського відспівали „Май слава Україні“.

В далішній програмі о. Мартинюк виголосив вступне слово, а дитячий хор відспівав при піановім супроводі панни Драпальської пісні „Україна“, „Іхав стрілець на війноньку“. Пані Степанія Бачинська виголосила деклямацію: „Не нам в ярмі ходити“. Дитячий хор відспівав „Летіла куля через гору“. Статочну промову виголосила бесідниця з Нью Йорку, голова Українського Золотого Хреста, пані С. Галич. Бесідниця розповіла про ту трагедію нашої молододі держави, Карпатської України, та про те, як по-геройськи Карпатська Січ ту державу обороняла перед навалом мадярів. Без зброї, без амуніції, в голоді і холоді билась наша Січовики до останньої каплі крові. Воїли згинув, ніж піддались. Слухаючи цього опису, приваїні плакали з зворушення.

Далі три хлопці, Степан По-столовський, П. Яд.ош і Іван Варениця, відіграли гарні композиції, а також виконували музичні композиції два брати, Михайло і Дмитро Мричко —

перший на скрипці, а другий на піані. Дитячий хор відспівав „Ой у лузі“, О. Україно!“ При кінці свята переведено збірку, якою занялись п. Бачинський, пані Кушнір, пані Оля Коник і Заблоцька. Збірка принесла \$48.56. При кінці свята бесідниця подякувала всім зібраним за чисельну участь і за шедрі жертви. Публіка спільно відспівала „Ще не вмерла Україна“. По по-критті розходив вилано до головної управи У. З. Х. \$15 на українських збігців.

Управа 29 від. У. З. Х.

ШКАГО, ІЛЛ.

Листопадове Свято.

Традиційне Листопадове Свято в 21-ші роковини проголошення самостійності Західної України відбулося в нас у неділю, 5-го листопаду. В саї школи Шопена зібралося коло 600 українських патріотів, яким дорогий іще славний листопадовий зрив українського народу зперед 21 років. Бо в часі, коли від цього часу настав основні зміни в події українських земель, коли царство червоної зізди поширило своє крвожадне насильство ще над 8 мільонами українців, в часі, коли саме цих 8 мільонів готовили свою власну владу, на Листопадове свято могли прийти і прийшли лише люди, що не узяють нового насильного чину визвольників Сталіна і Молотова.

Свято улажувала окружна управа О.Д.В.У. В концертній програмі брали участь: Хор Молоді ОДВУ під орудою п. Олександра Юрченка, Федір Гресків і Василь Семків деклямували „Не хилайте від прапора“ Б. Лепкого і „Думки в листопаді“ Марії Івасків. Молодий П. Боднарчук віддав скрипкове сольо, а Даржовна, відомий артист —

малар, штуку власної композиції. Голова окружної управи ОДВУ, п. Юліан Куць, відкрив свято довгим вступним словом про значіння листопадового чину 1918-го року.

Святочну промову в пам'ять листопадових подій виголосив проф. д-р Олександр Грановський. Шановний бесідник говорив про переживання української нації за останні 21 років. Представив ті великі зусилля, які виставив український нарід в своїй обороні та в будові кращої долі для себе самого. Та всі ці наші жертви, всі ці зусилля, видно були ще замалі, щоб стрясти ярмо окупантів з українських земель. Та правда та, що ми свідками смерті одного з історичних ворогів України — Польщі. Значить, досягнуто жертвою української крові хоч одно. Згадуючи листопадові події з 1918 року, жалію, що не довелося нам закріпити тих ідей, які видвигнув цей історичний день. Жаль, що в 21-

малар, штуку власної композиції.

Свято улажувала окружна управа О.Д.В.У. В концертній програмі брали участь: Хор Молоді ОДВУ під орудою п. Олександра Юрченка, Федір Гресків і Василь Семків деклямували „Не хилайте від прапора“ Б. Лепкого і „Думки в листопаді“ Марії Івасків. Молодий П. Боднарчук віддав скрипкове сольо, а Даржовна, відомий артист —

малар, штуку власної композиції.

ДО ВІДОМА ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ В BALTIMORE, MD.

Повідомляємо відділи 148, 320 і 337 У. Н. Союзу, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

урядників і членів тих відділів відбудуться

У ВІВТОРОК, 28. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 28, 1939)

в 7. годині ввечір

В УКР. НАР. ДОМІ, 3101 O'DONNELL ST., BALTIMORE, MD.

На ці збори повинні прийти урядники та всі члени згаданих відділів. Просимо родичів прийти на збори разом з своїми дорослими дітьми, щоб в той спосіб дати нагоду нашій молоді почути та довідатися про багато важних фактів щодо У. Н. Союзу. На зборах буде присутній організатор В. Загаєвич, який промовлятиме в організаційних справах до старших українською мовою, а до молоді англійською.

ЗА ВІДІЛИ 148, 320, 337:

Ф. Біленька, Г. Шулька, П. Семєнко, секретарі.

Перед вінчанням:

Наречений каже до малого братчика своєї будучої жінки:

— І щож ти скажеш, Славчику, на це, що забираю твою сестричку?

— Хвала Богу!

УКРАЇНСЬКІ СТІНКИ КАЛЕНДАР

на 1940 РІК

- у гарних кольорах
- Календаріом друковане українською мовою
- Свята означені чітким червоним друком

25 центів один 25

5 за \$1.00

Гуртові ціни подаємо на більш замовлення.

Належитість треба посилати разом із замовленням.

На С. О. D. не висилається.

- 1 Свята Тереза
- 1 Христос прощається з матір'ю
- 1 Різдво з ангелами
- 1 Пресв. Серце Преч. Діви Марії
- 1 Пресв. Серце Христове
- 1 Христос на Оливній горі
- 1 Преч. Діва Марія з малим Ісусом
- 1 Ангел Хоронитель
- 1 Св. Йосиф і малий Ісус
- 1 Свята Родина
- 1 Ісус добрий Пастир
- 1 Слава во вишніх Богу
- 1 ЗА УКРАЇНУ
- 1 ЛИСТОПАДОВІ ДНІ
- 1 КИЇВ НАШ
- 1 ДІВЧИНА З УКРАЇНСЬКИМ ПРАПОРОМ
- 1 ГЕТЬМАН МАЗЕПА
- 1 СИНИ МОЇ ГАЙДАМАКИ
- 1 ЗАПОРОЖСЬ
- 1 ХЛОПЕЦЬ І ДІВЧИНА ПРИ КРИНИЦІ
- 1 ГУЦУЛ НА ПОЛОНИНІ
- 1 МОЛОДА УКРАЇНКА
- 1 НАТАЛКА ПОЛТАВКА
- 1 ЛІТО НА ФАРМІ
- 1 ІВАН ФРАНКО
- 1 ХАТА І ГОРОД
- 1 ЖИВІ
- 1 ДУХ СВОБОДИ АМЕРИКИ

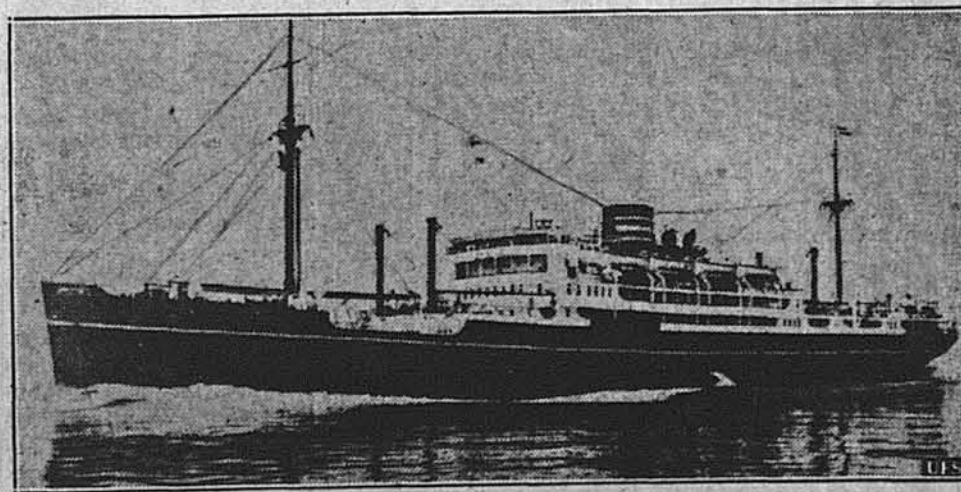
замовлення слати на адресу:

СВОБОДА

81-83 Grand Street,

Jersey City, N. J.

WITH EUROPEAN POWERS—AT SEA

ЗАТОПЛЕНИЙ КОРАБЕЛЬ.

Цей японський корабель, „Терукуні“, вдарився об міну коло англійського порту Гарвич і затонув недалеко від берега. Корабель їхав з Лондону до Йокоса. Всіх пасажирів і моряків врятували моряки англійських портових кораблів.

